

מ"ת 69730/01/19 - שגיב כהן נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 69730-01-19 מדינת ישראל נ' ירושלמי(עצור/אסיר בפיקוח) ואח'

לפני	כבוד השופטת איילת השחר ביטון פרלה
המבקש	שגיב כהן
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

החלטה זו עניינה בבקשה לעיון חוזר בתנאי שחרורו של המבקש.

אביא בקצירת האומר העובדות הנדרשות, ולפיהן הועמד המבקש לדין, לצד שניים נוספים, בגין ביצוע עבירות התפרצות למגורים בצוותא חדא, גניבה וקשירת קשר לביצוע פשע. בשל המיוחס לו, הוא והשניים הנוספים נעצרו ביום 20.1.19 וביום 28.1.19 הוגשו כתב האישום ובקשת מעצר כנגד המבקש והאחרים עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם.

בהחלטתי מיום 5.2.19 סקרתי האדנים הראשונים הנדרשים לבחינה בבקשה למעצר עד לתום ההליכים המשפטיים ומצאתי כי ישנן ראיות לכאורה וישנה עילה למעצר השלושה ובניהם המבקש.

עוד ציינתי באותה ההחלטה שבנסיבות ביצוע העבירות ובנסיבותיו של המבקש, לרבות התנהלותו במהלך החקירה, לא ניתן לתת בו אמון שמאפשר שקילת שחרור בתנאים. יחד עם זאת, מצאתי לבחון האפשרות לעצור אותו באיזוק אלקטרוני. לצד זאת הוריתי על זימון תסקיר.

בתסקיר ראשון בעניין המבקש העריך שירות המבחן את הסיכון הנשקף מהמבקש להישנות עבירות דומות כגבוה; יחד עם זאת, הומלץ על מעצרו באיזוק אלקטרוני, בפיקוח המפקחים שהוצעו, לצד הטלת צו פיקוח שבמסגרתו ישולב המבקש בקבוצה לעצורי בית מתוך רצון לאפשר לו תהליך של התחברות לנסיבות מעצרו, העמקת הבנתו בנוגע לקשריו החברתיים וסיוע בעיבוד חוויות המעצר ושמירה על תנאי מעצר הבית. שירות המבחן התייחס למפקחים המוצעים ונתן דעתו באשר לכל אחד מהם מבחינת יכולתם לשמש כמפקחים ראויים.

כך, לאחר שבחנתי את טיב המפקחים והתרשמתי מהם ולאור המלצת שירות המבחן הוריתי ביום 26.2.19 על מעצר המבקש באיזוק בתנאים הבאים: שהייה בבית אביו ברחוב החצב 3/43 קרית ים, פיקוח בכל עת בידי לפחות אחת המפקחות שאישרתי, הגב' ליהי זוהר, הגב' שנית כהן והגב' הדר כהן, עיכוב יציאת המבקש מהארץ, איסור יצירת קשר ישיר או עקיף עם מי מהמעורבים ובכלל זאת מי מבין עדי התביעה, הפקדה כספית בסך ₪ 10,000 וחתימה על

התחייבות עצמית וערבות צד ג' של כל אחת מהמפקחות בסך 15,000 ₪ כל אחת.

ביום 20.5.19 לנוכח בקשתה, ביטלתי הפיקוח בידי הגב' ליהי זוהר וכך גם את הערבות עליה חתמה.

ביום 21.5.19 אישרתי צירוף מר אלי כהן ת"ז 3-6877733 כמפקח לצד המפקחות שאושרו בהחלטתי מיום 26.2.19 בכפוף לחתימתו על ערבות צד ג' בסך 15,000 ש"ח. באותה החלטה ציינתי כי מאז ההחלטה הראשונית שנתתי ועד היום ישנו שינוי, שאומנם הוא קל אך הוא ניכר לעין, בהבנת המבקש את מצבו.

ביום 13.6.19 בהמלצת שירות המבחן קבעתי פתיחת חלון פיקוח יומי בין השעות 12:00 - 15:00 יומי שישי ושבת בין השעות 16:00 ל- 19:00, בליווי ובפיקוח מפקח מאושר.

ביום 28.7.19, לאחר קבלת תסקיר שהמליץ על ריכוך תנאי החזקתו ויציאת המבקש לעבודה, הוריתי על שחרור המבקש ממעצר באיזוק לחלופת מעצר, תוך הותרת תנאי ההחזקה בעינם בשינוי ולפיו התרתי יציאת המבקש לעבודה אצל מר יקיר סעדון בתחום התקנת מזגנים, כאשר הובהר למבקש שבכל שעות העבודה על המבקש להיות בפיקוח צמוד לרבות בעת היציאה ובחזרה למקום החלופה, בידי מר יקיר סעדון; עוד קבעתי את חלון הפיקוח לצורך יציאה לעבודה בימים א-ה בין השעות 8:00 ל- 19:00 וביום ו בין השעות 8:00 ל- 15:00. כמו כן, הוריתי כי מר יקיר סעדון יחתום על ערבות צד ג' בסך 15,000 ₪ להבטחת תנאי השחרור.

גם כאן ראוי להזכיר כי בהחלטה זו ציינתי שבמהלך ניהול ההליך לפני נחשפתי לשינוי שהולך ומתהווה אצל המבקש באשר להתייחסותו למעמד ההליך הפלילי וכן כי המבקש רכש את אמוני עד כי אני נכונה לשנות את תנאי החזקתו מבלי שחלף זמן ניכר מאז החלטת המעצר באיזוק.

אעיר כי בין לבין נתתי החלטות לפתיחת חלונות פיקוח לצרכים מיוחדים בליווי ובפיקוח.

כעת מונחת להכרעה בקשת המבקש לבטל את תנאי החזקתו ולמצער להגביל את תנאי החזקתו לשהייה בחלופה למעצר בשעות הלילה בלבד.

כתמיכה לאמור, נשען המבקש על תסקיר שנערך בידי שירות המבחן ביום 26.2.20 שהמליץ על האמור וזאת לנוכח שיתוף פעולה של המבקש בהליך הטיפול בצל צו פיקוח מעצרים, מצבו הכלכלי הרעוע המצדיק מתן אפשרות להשתכר מעבודת משלוחים וכן כי במשך ניהול ההליך לא נפתחו לחובת המבקש תיקים והוא לא הפר את תנאי החלופה שבה הוא מצוי.

מנגד, התנגדה המשיבה בטעמים המצויים בתגובתה הכתובה ובמעמד הדיון הוסיפה והטעימה התנגדותה בהליך חקירה חדש שנפתח נגד המבקש. נטען כי ישנו תיק מב"ד על שם המבקש שהועבר מהיחידה החוקרת לתביעה ומלמד על מעורבות בעבירות דומות; עוד נטען כי עצם קיומו של תיק מב"ד מלמד שלא היה בידי שירות המבחן המידע הרלוונטי והוא הסתמך בהמלצתו על מידע שגוי.

העתק מחומר החקירה הועבר ללשכתי ובהמשך נמסרה הודעה מצד המשיבה כי תיק המב"ד נמצא בהליך סגירה אם כי אין בכך להחליש את כוחו הראייתי לעצם הבקשה שלפניי.

באשר לחומרי החקירה שהועברו לעיוני, הביעה ההגנה התנגדות על מתן משקל לחומרים אלה, שההגנה לא חשופה אליהם וכן בהינתן שלא נעשה עם חומרי חקירה אלה דבר ואף לא הוגשה כל בקשה לעיון חוזר או שינוי בתנאים ובכך יש כדי ללמד שאין להם השפעה על תנאי החזקתו של המבקש.

עיינתי בחומרי החקירה שהועברו לעיוני מתיק פל"א 493984/19 שנפתח נגד המבקש ושניים נוספים בגין חשד לניסיון התפרצות לדירה בעתלית והחזקת כלי פריצה. המדובר באירוע מיום 14.11.19, בסמוך לשעה 10:42 שאז זוהה המבקש כמי שיוצא מבית ברח' המעיין שבעתלית, הממוקם מול בית שנפרץ בתחילת אותו השבוע; עוד עולה מתיק החקירה כי בסמוך למקום שבו נעצר המבקש נמצאו לום ברזל בצבע זהב ומברג עם ידית שחורה. המבקש הטעים הימצאותו במקום, כך עולה מדוח המעצר, בכך שהגיע לבקר חברה, שהיא אחת החשודות. המבקש שמר על זכות השתיקה כאשר נחקר על אודות החשד שיוחס לו. אעיר כי המבקש לא נחקר בגין הפרת תנאי השחרור לחלופה למרות שעצם הימצאותו במקום, ללא מפקח מאושר וההסבר שניתן מפיו מהווים תשתית ראייתית מבוססת דיה לביצוע לכאורה עבירת הפרת הוראה חוקית.

ציינתי הפרטים האמורים מתיק המב"ד בכדי שיהא בידי ההגנה עד כמה שניתן התשתית הראייתית שעל בסיסה התקבלה ההחלטה מבלי שיפגע האינטרס הציבורי המצוי בתכלית אי גילוי חומר חקירה של תיק מב"ד (לעניין זה ראה הנחיית פרקליט המדינה מס' 5.15 - הגשת ראיות חסויות בהליך מעצר עד תום ההליכים, סעיף 11 אשר מנחה את התביעה לנ ג דרך זו).

עוד אציין שבתיק החקירה ישנן ראיות המקימות חשד למעורבות המבקש בעבירות שיוחסו לו ואולם לפי דברי המשיבה טרם התקבלה החלטה באשר לגורל תיק המב"ד ואף ככל הנראה הוא מועד לסגירה.

אקדים מילים לעניין עצם הגשת חומר חקירה מתיק מב"ד לעיוני, מבלי שההגנה עיינה בו; כאמור, ב"כ המבקש הביע התנגדותו להעברת חומרי החקירה לעיוני ולהסתמכות עליהם כשיקול בעת קבלת החלטה בבקשה; ואולם, הדין לא שולל אפשרות לעשות שימוש באלה, באופן שבו בכוונתי לעשות בהם שימוש (לעניין הגשת חומרי חקירה מתיקי מב"ד ראו סעיף 5 (א) וסעיף 11 לחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, התשמ"א - 1981 וכן סעיף (י) לתוספת הראשונה לחוק וכן בש"פ 597/93 אבוטבול נ' מדינת ישראל פ"ד מז (1) 340 ובש"פ 2857/01 מוגרבי נ' מדינת ישראל פ"ד נה (3) 826; לעניין הגשת ראיה חסויה לצורך הוכחת עילת מעצר ובחינת חלופת מעצר ראו בש"פ 58/10 מדינת ישראל נ' פלוני (8.1.10), פסקה 4).

אציין כי המשיבה לא פעלה בהתאם להנחיות פרקליט המדינה באשר לדרך הצגת תיק המב"ד באשר לעיון בו קודם להבאתו לפני כשיקול והאישורים הנדרשים לצורך הצגתו וכן העברת תיאור חלקי של הראיות החסויות מבלי לפגוע באינטרס של אי גילוי החומר (ראו הנחיית פרקליט המדינה מס' 5.13 פרטי "רישום משטרת פנימי (תיקי מב"ד), ראיות המצויות בתיקי חקירה פתוחים, וכתבי אישום בתיקים אחרים - לצורך הוכחת עילת מעצר או ראיות לכאורה בהליכי מעצר או ראיות לכאורה בהליכי מעצר עד תום ההליכים, סעיף 6-7; הנחיית פרקליט המדינה מס' 5.15 - הגשת ראיות חסויות בהליך מעצר עד תום ההליכים, סעיף 11). הגם שכך, לא מצאתי בהתנהלות זו של המשיבה ככזו הפוגעת בזכויות או משנה מהכרעתי בבקשה.

שירות המבחן כאמור המליץ לקבל הבקשה ואולם נראה כי המלצתו התבססה בין היתר על כך שהמשיב לא הפר עד כה את תנאי החלופה שבה הוא מצוי וכן כי לא נפתח נגדו כל הליך נוסף.

בחינת תיק המב"ד מלמד על הפרה לכאורה של תנאי החלופה וכן על קיומו של חשד למעורבות נוספת בפלילים. המשיבה לא הגישה כל בקשה מצדה לשינוי תנאי השחרור ואף לא טענה באשר לנלמד מתיק החקירה לגבי הפרת התנאים בידי המשיב. משכך, אסתפק בדחיית הבקשה.

אעיר כי צוק העיתים אמנם לא מאפשר לפי שעה יציאה לעבודה או יציאה מהבית אם אין צורך ממשי; ועדיין מצאתי, לנוכח המצוי בתיק המב"ד שהועבר לעיוני, לתת החלטה לגופם של דברים.

העתק תיק המב"ד שסימנתי כת/1 הוכנס למעטפה ומועבר למזכירות לצורך השבתו למשיבה שתשמור אותו בתיק החקירה של הליך זה.

ניתנה היום, כ"ג אדר תש"פ, 19 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.